

दुःखनम् । यथा,—

“भरणं पीयवर्गस्य प्रशस्तं स्वर्गसाधनम् ।
नरकं पीडने चास्य तस्माद्यत्नेन तं भरेत् ॥”

इति दायभागधृतमनुवचनम् ॥

महानम् । टिपन चापन इत्यादि भाषा । यथा,—

“गर्भोऽभिघातविषमाशनपीडनाद्यैः
पक्वं हमादिव फलं पतति क्षणेन ॥”

इति माधवकरः ॥

पीडा, स्त्री, (पीडनमिति । पीड + “विद्भिदा-
दिभ्योऽङ्” ३ । ३ । १०४ । इति अङ् । तत-
श्चाप् ।) पीडनम् । तत्पण्यायः । बाधा २
यथा ३ दुःखम् ४ अमानस्यम् ५ प्रकृतिजम् ६
कष्टम् ७ क्लृप्तम् ८ आभीलम् ९ । इत्यमरः ।
१ । ६ । ३ ॥ आवाधा १० । इति हलायुधः ॥
आमानस्यम् ११ । इति रायसुङ्गटः ॥ (शूलम्
१२ रग १३ वेदना १४ आर्त्तिः १५ तोदः १६
रुजा १७ । इति वैद्यकरत्नमाला ॥ यथा,
मनुः । ७ । १६६ ।

“यदावगच्छेदायत्नासाधिकां ध्रुवमात्मनः ।
तदात्मे चात्पिकां पीडां तदा सत्त्वं समाश्र-
येत् ॥”)

यदा पीडादीनां मध्ये विशेष्यगामिनो ये
दुःखकष्टक्लृप्ताभीलास्ते चिलिङ्गाः । सा
आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकतापचयभेदेन
त्रिविधा । आध्यात्मिकोऽपि द्विविधः । यथा,—
“आध्यात्मिकादि भैत्रेय ! ज्ञात्वा तापत्रयं
बुधः ।

उत्पन्नज्ञानवैराग्यः प्राप्नोत्यात्मनिकं लयम् ॥
आध्यात्मिको वै द्विविधः शरीरो मानसस्तथा ।
शरीरो बहुभिर्भेदैर्भेद्यते श्रूयताश्च सः ॥
शिरोरोगप्रतिश्रयान्वरशूलभगन्दरैः ।
गुल्फार्थः श्वयथुश्वासच्छर्द्दादिभिरनेकधा ॥
तथाक्षिरोगातीसारकुष्ठाङ्गामयसंज्ञकैः ।
भिद्यते देहजस्त्रापो मानसं श्रोतुमर्हति ॥”
अङ्गमयो वातजलोदरादिः । १ ॥ * ॥
“कामक्रोधभयद्वेषलोभमोहविषादजः ।
शोकाद्यवायवानेष्यामात्यर्थ्यादिभक्त्या ॥
मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठ ! तापो भवति नैकधा ॥२॥
इत्येवमादिभिर्भेदैस्त्रापो ह्याध्यात्मिकः स्तुतः ॥
नृगपक्षिमनुष्याद्यैः पिशाचोरगराचसैः ।
सरीसृपादौघैश्च वृणां जन्त्यते चाधिभौतिकः ॥
श्रीतोष्णावातवर्षांस्तु वैद्युतादिसमुद्भवः ।
तापो द्विजवरश्रेष्ठ ! कथ्यते चाधिदैविकः ॥
गर्भजन्मजरान्धनान्धयुनारकजं तथा ।
दुःखं सङ्घस्यो भेदैर्भेद्यते सुनिश्चितम् ॥”

इति विष्णुपुराणे । ६ । ५ । १—६ ॥ * ॥

छपा । शिरोमाला । सरलदुः । इति मेदिनी ।
६, २० ॥

पीडितं, त्रि, (पीड + क्तः । यदा, पीडास्य
जातेति तारकादित्वात् इतच् ।) स्त्रीणां कर-
णम् । यन्त्रितम् । बाधितम् । इति मेदिनी । ते,
१३४ ॥ महितम् । इति हेमचन्द्रः ॥ इतप्रत्य-

यान्तः पीडापर्यायोऽप्यत्र ॥ (मन्त्रभेदः । यथा,
तन्त्रसारे । [कृयाः ॥]

“सहसार्थाधिका मन्त्रा दृष्टकाः पीडिता-
पीतं, स्त्री, (पा + भावे क्तः ।) पानम् । इति
मेदिनी । ते, ३४ ॥ (पीतो वर्णोऽस्यास्तीति ।
अच् । पीताभलादस्य तथालम् ।) हरितालम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (हरिचन्दनम् । तत्पर्यायो
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“पीतसारं सुशीतञ्च तत्पीतं हरिचन्दनम् ॥”)

पीतः, पुं, (पिबति वर्णान्तरमिति । पा + कर्त्तरि
औणादिकः क्तः ।) वर्णविशेषः । हलन्दिता इति
भाषा । तत्पर्यायः । गौरः २ हरिद्राभः ३ ।
इत्यमरः । १ । ५ । १४ ॥ कुसुम्भः । अङ्कोटः ।
शाखोटः । पुष्परामः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पीतवस्तूनि यथा,—

“पीतानि ब्रह्म-१ जीवे-२ नृ-३ गण्ड-४ श्वरद्वय-
जटाः ६ ।

गौरी-७ द्वापर-८ गोमूत्र-९ मधु-१० वीररसा-११
रजः १२ ।

हरिद्रा-१३ रोजना-१४ रीति-१५ गन्ध-१६ द्वीप-
१७ चम्पक-१८ ।

किङ्कल-१९ वल्कल-२० शालि-२१ हरिताल-२२
मनःशिलाः २३ ।

कर्णिकारम् २४ चक्रवाक-२५ वानरौ २६
शारिकासुखम् २७ ।

केशवांशुक-२८ मखूक-२९ सराग-३० कनका-
दयः ३१ ॥ * ॥

पीतश्चेतवाचकानि यथा,—

“पीतश्चेतौ गौर-१ द्विजराज-२ कपर्द-३ शम्भु-४
हरि-५ ताक्ष्याः ६ ।

हैमस्तोमा-७ द्वापद-८ महारजत-९ चन्द्र-१०
कलधौताः ११ ॥”

अस्यार्थः । गौरः श्वेतपीतयोः । द्विजराजो
गरुडचन्द्रयोः । कपर्दः शम्भुजटाजूटकपर्दयोः ।
शम्भुर्ब्रह्मचिलोचनयोः । हरिः पिङ्गलसिंहयोः ।
ताक्ष्यां गरुडः पक्षे उच्चैःश्रवाः । हैमस्तोमः
हेमोऽर्थं हैमः पक्षे हिमस्यायम् । द्वापदं
सुवर्णशरभयोः । महारजतं सुवर्णरूपयोः ।
चन्द्रः स्वर्णशशाङ्कयोः । कलधौतं हैमरूपयोः ।
“सुशीमितारजूटश्रीः स्वर्णस्तोमसमद्युतिः ।
दहनोपलसक्तान्तिगार्ह्येयच्छविपेशलः ॥”

अस्यार्थः । तारजूटो रूप्यसङ्घः पक्षे आर-
जूटो रीतिः । सुशीमनमर्णः कनकश्च । गोपति-
ताक्ष्यकान्तिः रविगरुडच्छविः । पक्षे गोपति-
रिन्द्रः तस्य ताक्ष्यसुरङ्गः । नामदेवगिरिर्मनोज-
मेरुः केलासश्च ॥ * ॥ पीतश्यामवाचकानि यथा,
“पीतश्यामौ कृष्णाम्बर-१ मधुजित्-२ ध्वान्त-
जेतारः ३ ।

विद्युत्कान्तः ४ ध्वान्तदेहि-५ हरि ६ स्वर्णव-
च्छायाः ७ ॥”

अस्यार्थः । कृष्णाम्बरं विष्णुवस्त्रं ह्यंकाशयोः ।
मधुजित् मधुतुल्याविष्णोः । ध्वान्तजेता स्वर्ण-

तमस्तुल्ययोः । विद्युत्कान्तः मेघतद्भित्तमनो-
जयोः । ध्वान्तदेही सूर्यान्वकारतुल्ययोः ।
हरिः कपिकण्ठयोः । स्वर्णवच्छायः सुवर्णसुन्दर-
समुद्रतुल्यशोभयोः । इति कविकल्पलता ॥
(पर्वतविशेषः । यथा, मात्स्ये । १२१ । ६३ ।

“प्रथमः स्वर्णसङ्काशः सुमना नाम पर्वतः ।
पीतस्तु मध्यमस्तत्र श्यातकौम्भमयो गिरिः ॥”)

पीतं, त्रि, (पीतवर्णोऽस्यास्तीति । अच् ।) पीत-
वर्णयुक्तम् । इति मेदिनी । ते, ३४ । (यथा,
महाभारते । ४ । ४१ । २० ।

“ये त्विमे निशिताः पीताः पृथ्वीदीर्घवाससः ।
हेमशृङ्गास्त्रिपर्वणां राक्षस एते महाशराः ॥”
पा + कर्मणि क्तः ।) कृतपानम् । यथा,—
“हृलाहलमपि पीतं बहुशो भिक्षापि भक्षिता
भवता ।

अनयोरवगतसयोः कियदन्तरं वद योगिन् ॥”
इत्युद्धटः ॥

(पीतं पानमस्यस्येति । अच् । यद्वा, पीतं नीर-
क्षीरं वा येन इत्युत्तरपदलोपः । पीतदुग्धादि-
कम् । यथा, रघौ । २ । १ ।

“अथ प्रजानामधिपः प्रभाते
जायाप्रतियाहितगन्धमाल्याम् ।
वनाय पीतप्रतिबद्धवत्सां
यशोधनो धेनुद्वेषमुमोच ॥”)

पीतकं, स्त्री, (पीत + “वावादिभ्यः कन् ।” ५ ।
४ । २६ । इति स्वार्थे कन् ।) हरितालम् ।

इत्यमरः ॥ (पीतेन पीतवर्णेन कायतीति । के +
कः ।) कुङ्कुमम् । इति जटाधरः ॥ (अस्य
पर्यायो लक्षणाश्च यथा,—

“कुङ्कुमं घुष्टणं रक्तं काश्मीरं पीतकं वरम् ।
सङ्कोचं पिशुनं धीरं वाङ्मोकं शोणिताभिधम् ॥
काश्मीरदेशजे चेन्न कुङ्कुमं यद्वैवेहितम् ।
स्वल्पकेशरमारक्तं पद्मगन्धि तदुत्तमम् ॥
वाङ्मोकदेशजञ्च कुङ्कुमं पाशुरस्मृतम् ।
केतकीगन्धयुक्तन्तन्मध्यं स्वल्पकेशरम् ॥
कुङ्कुमं पारकीकेयम्भुगन्धि तदीरितम् ।
इष्टपाशुरवर्णन्तदधमं स्थूलकेशरम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

अगुरु । पद्मकाष्ठम् । रीतिः । माचिकम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ नन्दिरुचः । पीतशालः । इति
रत्नमाला ॥ श्लोनाकप्रमेदः । हरिद्रः । किंकि-
रातरुचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पीतेन
पीतवर्णेन रक्तमिति । पीत + “लाच्चारोचना-
ट्ठक्” ४ । २ । २ । इत्यस्य “पीतात् कन् ।”
इति वार्त्तिकोक्त्या कन् । पीतवर्णरञ्जिते पीत-
वर्णविशिष्टे च त्रि ॥ पीत + स्वार्थे कन् ।
पीतवर्णं, पुं । यथा, महाभारते । १२ ।
१८८ । ५ ।

“ब्राह्मणानां धितो वर्णः क्षत्रियाणाम् लोहितः ।
वैश्यानां पीतको वर्णः शूद्राणामसितस्तथा ॥”)

पीतकदली, स्त्री, (पीता कदलीति निष्कर्म-
धारयः ।) स्वर्णकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥